

#BIVŠI DEKAN DAVOR MIŠKOVIĆ O POTRESNIM ČINJENICAMA#

Nezabilježenom ofanzivom politike na visokoškolsko IDS je sa svojim kadrovima munjevito preuzeo pulsku Politehniku da bi u samo dvije godine pokazao raskošan talent uništavanja i zatiranja svega onoga što je niz ljudi mukotrpno godinama gradilo. Iako je dosta činjenica od ranije poznato javnosti, od naprasnih otkaza i smjena dekana i niza profesora do skandaloznog imenovanja uhljeba IDS-a u Upravni odbor i na čelo Veleučilišta, nedavno objavljena odluka da se u procesu reakreditacije zabrani upisivanje studenata šokirala je javnost u Istri!

O strahotnoj kronologiji slučaja Politehnika razgovarali smo s bivšim dekanom **Davorom Miškovićem** obzirom na njegovu vrlo značajnu ulogu u događajima na Politehnici u jesen 2018. godine, koji su rezultirali njegovim izvanrednim otkazom i daljim još nezavršenim nizom vrlo ružnih i nesretnih događaja za većinu zaposlenika, kao i vjerojatnim urušavanjem Škole nakon uloženih 20 godina u njezino stvaranje. Kako je u medijima iznesena gomila laži zamolili smo ga da posloži kratku kronologiju stvaranja i uništavanja Politehnike.

Politehnika Pula je trebala osposobljavati stručne kadrove za gospodarstvo Istre

Na početku je potrebno nešto reći o nastanku pulske Politehnike i njezinom radu do navedenih događaja. Na inicijativu Tehne udruženja inženjera iz Pule, a pod vodstvom **profesora Vinka Jurcana** provedeno je u razdoblju 1997. – 2000. niz aktivnosti u cilju formiranja visoke tehničke škole u Puli, koja treba služiti građanima i gospodarstvu Istre. U odlučivanju o budućem „izgledu“ škole sudjelovao je dobar dio istarskog gospodarstva, u direktnim kontaktima ili preko HGK čiju smo potporu uživali od samog početka. **Od raznih svjetskih modela izabran je njemački model „fachhochschule“, čime smo postali i prethodnica uvođenju stručnog obrazovanja u hrvatsko visoko školstvo.** Čak se i program nije izmišljao već je gotovo u potpunosti preuzet od Fachhochschule Furtwangen iz Njemačke. Da je program vrlo pažljivo biran, te da se o njemu duboko razmišljalo i tijekom njegovog provođenja, govori tribina održana u travnju 2001., kojoj je prisustvovalo 70-ak slušatelja, studenata, članova udruženja, predstavnika tvrtki, grada Pule i medija, na kojoj je **prof.dr.sc. JURAJ BOŽIČEVIĆ**, Predsjednik Hrvatske akademije tehničkih znanosti, održao predavanje na temu: **PROMIŠLJANJE RAZVOJA I ODREĐIVANJE STRATEGIJE – SUVREMENI PRISTUP.** Nakon toga bilo je lakše odgovoriti na pitanja o budućem inženjeru Politehnike: Što će raditi i gdje? Koja znanja mora imati? Koje vještine mora imati?

Stvoren je vrlo uspješan četverogodišnji studij, koji se pretvara u trogodišnji 2005. prelaskom na način studiranja određen „Bolonjskom deklaracijom“. Da bi se studentima omogućio i nastavak studiranja na istoj ustanovi 2009. godine uveden je studij Kreativnog menadžmenta u procesima, a 2015. dobivena je i dopusnica za dvogodišnji studij Politehnike. **Kulminacija stalnog rasta Politehnike bila je u srpnju 2017. godine kada je dobivena dopusnica za novi studijski smjer – Mehatronika.** Time je Politehnika stekla uvjete da postane Veleučilište, o čemu smo obavijestili osnivača, Istarsku županiju u liku tadašnjeg **župana Valtera Flega.**

Za navedeno razdoblje, od osnivanja do 2017. treba reći da je najteže bilo od 2013. do 2015., kada se osjetio smanjeni broj studenata prouzrokovan ekonomskom krizom 2009./2010. godine, uz istovremene teškoće u financiranju od strane osnivača. Inače, Politehnika je svoju prvu akreditaciju prošla vrlo uspješno 2012. godine. Kriza je kulminirala 2014. godine, kada se

događa bolest i na kraju smrt **dekana Luciana Delbianca**. Nešto više od šest mjeseci vodile su se tada rasprave o budućnosti Politehnike, ali je na kraju osnivač ocijenio da treba poduprijeti razvoj takve ustanove i to na način da se tijekom 2015. godine izvrši financijska konsolidacija uz paralelno razvijanje škole u strategijom razvoja planiranom smjeru. **Za financijsku konsolidaciju bio je od strane Županije zadužen gospodin Valerio Drandić, i dok je on vodio taj dio posla suradnja je bila izvrsna**, a rezultati točno onakvi kakvi su i trebali biti. Do kraja 2015. podmireni su svi dugovi prema dobavljačima, zaposlenicima i vanjskim suradnicima, te je Škola mogla nesmetano raditi. Na ovaj način motivirani su svi zaposlenici, da se maksimalno angažiraju na poslovima koji su često prelazili obim definiran njihovim ugovorima o radu, uz također izuzetnu pomoć vanjskih suradnika – vrlo bitnih kod ovakve vrste škole.

U smislu razvoja, razdoblje 2015. – 2017. spada u najplodniji period Škole. Osim novih programa Politehnike (2G) i Mehatronike, započeli smo međunarodnu djelatnost pokretanjem Erasmus+ programa, te se uključili u Europske projekte, sudjelovanjem u iznimno važnom projektu Dynamic, kojim se Politehnika trebala uključiti u eksperimentalni program dualnog studija sa partnerima iz Italije, Rumunjske i Bugarske, uz mentorstvo partnera iz Austrije i Njemačke. Te 2017. godine pokrenut je i Management Program, koji se trebao kasnije pretvoriti u specijalistički studij, te konačno postati MBA program. Ovaj je program nastao iz suradnje sa Gospodarskim savjetom, tijelom Politehnike, osnovanim 2015. godine, nakon čega više nijedna važna odluka nije donijeta bez njihove suglasnosti, a bilo je tu zastupljeno gotovo kompletno gospodarstvo Istre.

Pored svih ovih razvojnih aktivnosti i redovnog kvalitetnog održavanja nastave uz definirani broj stalno zaposlenih, na način da 33% nastave moraju održavati nastavnici u stalnom radnom odnosu, očekujući novu reakreditaciju, krajem 2015. donijeli smo odluku po kojoj Politehnika mora u sljedeće dvije godine svoj rad uskladiti sa najvišim svjetskim standardima ISO 9001 u dijelu poslovanja, te usvojiti ESG – europski standard visokog školstva. Učinili smo to vjerujući da je to najbolji način pripreme za nadolazeću reakreditaciju. Uz malo kašnjenje, prouzrokovano internim ometanjem, sve se i odvijalo po planu, te bi Škola do kraja 2018. godine imala oba ciljana certifikata. Ovdje moram napomenuti da smo na tom zadatku imali **profesora Klaudia Tominovića**, koji je u potpunosti bio posvećen Politehnici, veliki dio radnog vijeka bavio se na najvišem nivou sa kvalitetom, a bili smo isplanirali da upravo krana na taj njegov rad budu certifikati Politehnike, do kojih ju je trebao dovesti pred odlazak u mirovinu. Da je sadašnja uprava, i bez svih nas, samo prihvatila ona dostignuća i dokumentaciju koju smo do tada imali, sigurno bi prošli reakreditaciju, međutim ego gđe. Drandić bio je i iznad toga.

Kako je Osnivač napao vlastitu Školu

Na ovom mjestu završavamo o uspjesima i pozitivnim trendovima, a događa se sljedeće:

U srpnju 2017., upravo kada dobivamo dopusnicu za Mehatroniku, mijenja se u Županiji osoba koja nas prati, to više nije Valerio Drandić (kod kojega sam mogao otići, kad god je bilo potrebno) već **Fabrizio Radin** (kojega sam godinu dana molio za sastanak, a došao je tek kada mi je uručio otkaz). Ubrzo nakon toga (**14.09. Ribarska Koliba**) **došao je i ručak sa Županom i Predsjednikom Skupštine, Valterom Drandićem, kada sam saznao da moram zaposliti njegovu suprugu** (naravno da sam mogao odbiti, kako misli novinar lokalnog medija i bez „naknadne pameti“). Već mi je dovoljno veliki grijeh bio da nisam pristao da, bez adekvatnog

zvanja i stručne sposobnosti, bude prodekanica za nastavu, što joj je bila želja. **Dijana Drandić počinje raditi na Politehnici, a mi - moji suradnici i ja, bavimo se svojim poslom, a ne spletkama i političkim igrama, ne vidimo opasnost od nježnog lika gospođe Drandić.**

Brinemo se da osiguramo kvalitetan prostor za rad, da sve bude plaćeno u roku, da nastava bude što kvalitetnija, da dobijemo certifikate iz kvalitete, da angažiramo svakog mogućeg suradnika koji može podići kvalitetu Politehnike... i ne primjećujemo kako nam već do kraja 2017. gđa. Drandić potpomognuta sa jednom jedinom suradnicom - našom tajnicom (čijeg imena se niti ne želim sjećati), polagano nagriza Politehniku. Vrlo brzo odrezala je sve kanale kojima sam ranije bez problema dolazio do Županije, pokrenula izradu novog Statuta i vrlo brzo poslala reviziju. Naravno da se revizijom nismo previše opterećivali, jer smo je imali i 2015., proveo ju je gospodin Debeljuh iz Županije, objektivno stanje je tada bilo puno lošije, a revizija nam je upravo i pomogla da mnoge pogreške otklonimo – što bi joj i trebala biti funkcija. Malo je bilo čudno da Županija ne koristi ovaj put svoju službu za internu reviziju, nego vanjskog revizora – izabranog javnom nabavom, ali nema veze, mislimo – bit će još kvalitetnije i bolje za nas. Kada smo dobili rezultate revizije, zaključili smo da su bili očekivani, te da nedostatke možemo vrlo lako otkloniti. **Međutim važno je reći da je tada (proljeće 2018.), zahvaljujući gđi. Drandić radna atmosfera već bila ozbiljno poljuljana, što smo opet možda podcijenili vjerujući da će ona otići kada se konačno uvjeri da Politehnika nije mjesto za nju. Međutim bilo je baš suprotno, oni su odredili da je baš tu mjesto za nju, ali samo sa puno većom plaćom i ovlastima, nego li smo to mi planirali.**

Radeći istovremeno i na Sveučilištu uporno je tražila puno veću plaću, pa da joj je to bilo udovoljeno, možda čak i cijele ove afere ne bi bilo. **Negdje u to doba u članstvo Upravnog vijeća ušao je Daglas Koraca** – ni u tome nismo ništa loše vidjeli, a obruč se sve više stezao. Inače moj mandat je isticao 2019. godine, a već sam bio najavio da se ne namjeravam kandidirati u sljedećem mandatu za dekana.

O rezultatima Revizije želio sam razgovarati sa predstavnicima Županije, ali do njih više nisam mogao. Konačno su oni u rujnu sazvali sastanak na tu temu, na kojem su predstavili nalaz revizije katastrofalnim, iako to sigurno nije bio, te su dali nevjerojatno kratke rokove za otklanjanje nedostataka. I te smo rokove zadovoljili, ali oni su već odluke donijeli, a **mi smo tek tada shvatili da je gđa. Drandić ozbiljno mislila kad je govorila „ja imam ključeve Politehnike – svi ćete vi otići, samo ću ja ostati i onaj tko bude sa mnom“.** Uslijedili su događaji o kojima je pisali mediji, nekoliko dana bili smo glavna tema, najprije je održan sastanak Upravnog vijeća kojega smo učinili javnim, pa su i predstavnici medija mogli vidjeti sramotno smjenjivanje kolege **Branimira Ružojčića** sa mjesta Predsjednika, na koje je odmah izabran D. Koraca. Vrlo brzo održana je i **sljedeća sjednica pod predsjedanjem Korace, na kojoj je glasovima Korace, Boljunčića i Peruška, meni dodijeljen izvanredni otkaz.** Bio je to ponedjeljak, a već u utorak sam morao isprazniti ured, kada se konačno pojavio i Fabrizio Radin, koji mi je u društvu novoimenovane v.d. dekanice, gđe. Matošević uručio otkaz.

A da, gđa. Drandić je nekoliko dana prije svega ovoga otišla na trotjedno planirano bolovanje.

Nakon svega toga prijavio sam se na Zavod za zapošljavanje, na kojem nisam imao pravo na naknadu jer sam dobio izvanredni otkaz, pitam se koliko je ljudi u Hrvatskoj tako drastično kažnjeno, zbog stvarnih propusta, pronevjera, krađa ...

Vršiteljica dužnosti dekana, gđa. Matošević, bila je na toj dužnosti vrlo kratko vrijeme, da bi uskoro bio izabran novi dekan – Matika, koji uskoro daje ostavku, postavlja se novi v.d. dekan Marjanović, da bi konačno Predsjednik Upravnog vijeća Daglas Koraca postao dekan.

Nakon otkaza, sa Školom više nisam imao veze osim preko kolega koji odmah ili u narednih godinu dana napuštaju školu, ili dobrovoljno - jer ne žele raditi u takvom okruženju ili prisilno -radi nevjerovatnog mobinga koji je vršen nad svim „starim“ zaposlenicima. Od nastavničkog kadra, na kraju u radnom odnosu ostaje samo dvoje ili troje nastavnika, te nekoliko u administrativno-tehničkim poslovima.

Također su otkazani ugovori gotovo svim vanjskim suradnicima, te su sklopljeni ugovori sa novim suradnicima. U svakom slučaju taj postupak sa zaposlenicima i suradnicima, i ako ga ne računamo moralno vrlo niskim, najgora je stvar koja se mogla učiniti, jer je stvaranje kompetentnog kolektiva kroz 20 godina bila daleko najviša vrijednost škole, pa je upravo to i najveća odgovornost Dijane Drandić koja je osobno i samostalno sve to obavljala, uz asistenciju promjenjivih dekana i v.d. dekana, tako da njezinog potpisa vjerojatno nigdje nema – iako je taj potpis iz aviona vidljiv svima nama koji smo proživljavali tu zadnju godinu Politehnike.

Kvalitetne ljude koje se okupljalo kroz 20 godina nemoguće je nadomjestiti!

Prostori se novcem mogu urediti i opremiti, ali kvalitetne ljude koje se okupljalo kroz 20 godina nemoguće je nadomjestiti.

Još dok sam bio na mjestu dekana, **Agencija za znanost i visoko obrazovanje najavila je reakreditaciju za 2019. godinu, dogovorili smo se da to bude u studenom, kako bi bilo što više vremena za pripremu (iako smo na njoj radili već više od dvije godine). Nakon, nazovimo ga „prevrata“, umjesto da iskoriste sve što smo pripremali za reakreditaciju, oni su, iz čistog nerazumijevanja funkcioniranja visokog školstva, sve to maknuli sa strane i pripremali se na svoj način ili bolje reći nisu se pripremali, nego su se bavili kadrovanjem i uhljebljivanjem, a vjerovali su da će im politika riješiti reakreditaciju.**

O tome nisam više ništa znao, sve do nedavne objave rezultata na stranicama AZVO-a, gdje se vidi da je nalaz apsolutno negativan te se zabranjuje upis novih studenata i tu se zaista nema što za komentirati.

Iz tih materijala, koji se nalaze na

<https://www.azvo.hr/hr/vrednovanja/postupci-vrednovanja-u-visokom-obrazovanju/reakreditacija-visokih-ucilista/rezultati-vrednovanja-rvu>, navest ću samo **sastav Stručnog povjerenstva:**

- Doc. dr. sc. Marina Gregorić, Sveučilište Sjever, Hrvatska, predsjednica Stručnog povjerenstva
- Prof. Dr. Corinna Engelhardt-Nowitzki, University of Applied Sciences Technikum Vienna, Austrija
- Prof. dr. - Ing. Faouzi Derbel, Faculty of Electrical Engineering and Information Technology, Leipzig University of Applied Sciences, Njemačka
- DI Dr. Andreas Mehrle, MCI Management Center Innsbruck – Internationale Hochschule, Austrija

- Izv. prof. dr. sc. Alen Jakupović, prof. v. š., Veleučilište u Rijeci, Hrvatska
- Tadeja Lukić, bacc. oec., studentica, Veleučilište u Slavonskom Brodu, Hrvatska.

Vjerojatno je ovakav sastav bio ipak izvan sfera utjecaja Dijane Drandić, pa je ocjena pretpostavljam realna.

S Politehnike je moralo otići 14 zaposlenika, među kojima sedam doktora i dva magistra znanosti, te još 25 (možda i više) vanjskih suradnika među kojima devet doktora i jedan magistar znanosti

Treba istaknuti da je jedan dio nalaza revizije, napisan rukom Dijane Drandić (kao i neki dokumenti koji su izlazili iz Županije) i to u onom dijelu koji se odnosi na nastavu, nastavnike i nastavni program. Posebice je **komentar nalaza revizije, bez utemeljenja u stvarnom nalazu, sastavljen od članova upravnog vijeća Korace i Boljunčića uz mentorstvo Dijane Drandić, poslužio kao temelj za smjenu predsjednika upravnog vijeća dr.sc. Branimira Ružojčića. Nakon toga je slijedila smjena dekana i kasnije protjerivanje svih koji su stajali na putu prevrata. Dakle, s Politehnike moralo je otići 14 zaposlenika u punom radnom odnosu, među kojima sedam doktora i dva magistra znanosti, te još 25 (možda i više) vanjskih suradnika među kojima devet doktora i jedan magistar znanosti.**

O događajima na Politehnici moglo bi se još puno pisati i sigurno nisam dobro opisao sve nepravde učinjene zaposlenicima, posebno nakon mog odlaska, i studentima, pogotovo onima koji su upisali Politehniku, a dobili su diplomu IV-a. Nema smisla govoriti o lažima, objedama, nevjerojatnim spletkama, sa jedinom idejom da se zavlada školom i tako dobije visoka plaća, da se zaposlenike makne i da se dovedu IDS-ovi kadrovi. **Ranije na Školi nije bilo IDS-a, ali smo imali industriju – sad više nemamo industriju, ali su svi novi zaposlenici u IDS-u.**

Osobno sam pokrenuo tužbu protiv IV-a, ali sam od nje odustao iz razloga da sam potaknut pogrešnim pravnim savjetom krenuo u krivom smjeru, nesretno izabrao odvjetnika, i na kraju shvatio da mi je protivnik Institucija rukovođena istim osobama, a financirana sredstvima poreznih obveznika, koju nemam snage pobijediti. Ostaje nejasno koji je bio cilj osnivača, Istarske županije, pokušavali smo pronaći nešto uzvišenije – nismo uspjeli, pa nažalost izgleda da se samo htjelo udovoljiti željama „ključarice“, ističe Davor Mišković slažući kronologiju događaja koji su prethodili potpunom devastiranju jedne visokoškolske ustanove koja bi trebala biti autonomna u odnosu na politiku.

Popis zaposlenika i vanjskih suradnika koji su morali otići sa POLITEHNIKE nakon listopada 2018.

Zaposlenici u radnom odnosu

1.	mr. sc.	Davor Mišković	viši pred.
2.	dr. sc.	Klaudio Tominović	prof. visoke škole
3.	dr. sc.	Branimir Ružojčić	prof. visoke škole
4.	mr. sc.	Radovan Jokić	viši pred.
5.	prof. dr. sc.	Božo Smoljan	redovni sveuč. prof.
6.	dr. sc.	Alida Perković	pred.

7.	dr. sc.	Goran Zgrablić	viši pred.
8.	dr. sc.	Saša Petar	prof. visoke škole
9.	dr. sc.	Barbara Marušnik	viši pred.
10.		Milenko Jokić	viši pred.
11.		Kristina Blašković	pred.
12.		Tamara Žufić Košara	pred.
13.		Kristijan Matas	pred.
14.		Valentina Bačić	

Vanjski suradnici

15.	prof. dr. sc.	Božidar Križan	profesor emeritus
16.	dr. sc.	Vladimir Koroman	prof. visoke škole
17.	dr. sc.	Toni Bjažić	prof. visoke škole
18.	dr. sc.	Dolores Pušar Banović	viši pred.
19.	dr. sc.	Mauro Maretić	pred.
20.	dr. sc.	Boris Blagonić	pred.
21.	dr. sc.	Mirjana Dragaš	pred.
22.	dr. sc.	Mauricio Licul	pred.
23.	dr. sc.	Irena Kiss	pred.
24.	mr. sc.	Marija Ana Bužan Elia	viši pred.
25.		Miroslav Abram	pred.
26.		Erol Ćurt	pred.
27.		Luka Šumberac	pred.
28.		Sandi Buletić	pred.
29.		Zlatko Gašparović	suradnik u nastavi
30.		Igor Macuka	suradnik u nastavi
31.		Branko Uležić	suradnik u nastavi
32.		Andrea Stanković	suradnik u nastavi
33.		Feda Balić	suradnik u nastavi
34.		Art Hill	suradnik u nastavi
35.		Luciano Gržinić	suradnik u nastavi
36.		Daniela Cetina	suradnik u nastavi
37.		Milan Ljuba	suradnik u nastavi
38.		Goran Vratović	suradnik u nastavi
39.		Drago Draguzet	domar

(iPress)

